

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "יקו השגחה פרטית"

פרשיות ויקהל פקודי - ויקרא תשפ"א ♦ עלון מס': 61

השגחה שבועית

הפרופסור אינו מבין: מדוע הם צריכים להגיע אלי?

שוחחתי עם אברך נחמד שצהלתו בפניו. רק אחרי כמה משפטים קלטתי את מצבו. לא יאומן איך בן אדם שנראה כל כך טוב, הינו עבור כל כך מבפנים. הוא מתמודד עם דברים קשים כל כך! עלו לי דמעות לעיניי בזמן ששוחחתי איתו. לצערי, אני פוגש ברבים כאלו, לא אחד ולא שניים. איני יודע אם יש בדורנו אדם אחד שאינו מתמודד, כל אחד עם הקשיים שה' נתן לו. ירחם ה' על עמו ישראל במהרה. אחים יקרים, אף אחד לא נזרק לעולם בשביל לסבול. אנחנו מאמינים שהקב"ה לא ברא בעולם שום קושי ללא פתרון. בתורה יש פתרונות הן לגוף והן לנפש, כלשונו הקדושה של הרלב"ג במשלי (פרק ג'): **"הנה דרכי התורה הם דרכים שינעמו וימתקו מאד לאדם. כל נתיבות התורה הם שלום לגוף ולנפש, כולם יישירו אל בריאות הגוף ובריאות הנפש."**

באחד משיעורי הנפלאים בשער הבטחון, ציטט הרב דוד קלצקי שליט"א את מה ששמע מהגה"ח ר' שמואל יעקב איידליס שעזר לאלפי יהודים בתחום הנפש. הוא אמר ששוחח פעם עם פרופסור שפירא בהדסה, שהיה מהמומחים הגדולים בעולם בתחום רפואת הנפש לפני 65 שנה. אנשים היו באים אליו מכל העולם כדי להירפא על ידו.

פרופסור שפירא אמר לר' שמואל יעקב: באים אלי גויים - אני מבין. צריכים אותי יהודים שאינם שומרים תורה ומצוות - אני מבין.

אבל יהודים שיש להם ספר כמו 'חובות הלבבות שער הבטחון' - מדוע הם צריכים לבוא אליי? מה הם מחפשים אצלי? למה הם לא לוקחים את התרופה הכי יעילה, הכי בטוחה, ה...הכי זולה?

בטחון זה בריאות הנפש! המלב"ם מפרש את הפסוק "בך בטחו אבותינו, בטחו ותפלטמו" כך: מהבטחון הרוויחו אבותינו שני דברים: א) 'בטחו' - שעל ידי זה היו בטוחים ומצאו מרגוע בנפשם מגודל בטחונם. ב) 'ותפלטמו' - שאכן ניצולו על ידי כן.

מלבד הישועות שזוכה להן המתחזק בבטחון, הוא מרוויח קודם כל מרגוע לנפש. אני מציע לכם, לכל יהודי ויהודי, קחו כמה דקות ביום לעיסוק בבטחון בה'. תתחברו יום יום לקו השגחה פרטית, אפילו לדקות ספורות, העיקר שתהיה קביעות. כך לא שוכחים להתעסק בבטחון. התגובות לא מפסיקות להגיע. רבבות אנשים מכל העולם שהתחברו לקו התחילו לעסוק בבטחון מעידים: 'התחלנו חיים חדשים, חיים שמחים, חיים רגועים, חיים שלווים'.

נסו ותיווכחו. שבת שלום ומבורך פנינחם שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

החידוש הגדול להרוויח בגדול

בכל המצוות שבין אדם לחברו, רבנו אומר כי עלינו להשתדל ככל יכולתנו להסתיר אותם. לעשות אותם בצנעה, בלי לספר ובלי לחפש כבוד מבני אדם. עתה, נתבונן בחידוש הגדול: כיוון שבמצוות מעשה, ברור השכר גם בעולם הזה לפי הבטחת הנביא, הרי כשזוכים לתת בסתר ולא בגלוי, באופן שרק מי שמוכרח לדעת יודע וכל השאר אינם יודעים מזה כלל, גם השכר בעולם הזה יגדל. השפע והברכה שמושפעים מן השמים יהיו גדולים יותר!

זהו חידוש נפלא! יהודי שנותן מעשר - מתעשר, מעשר בסתר - מתעשר יותר. איננו יודעים בדיוק מה כוונת רבנו 'יהיה שכרו יותר גדול', האם מדובר בסכומים של כסף, או שמדובר בברכה בהם, ברוע ובשמחה. יש אנשים שמרוויחים הון תועפות, אך יחד עם זה הם סובלים מצרות, ומתחילים לפרנס עורכי דין ומשפטנים, רופאים ומטפלים, מסתבכים בתביעות ובסכסוכים עד שהם בוכים על שיש להם הון רב. יש כאלה שמרוויחים הרבה, ובד בבד נכנסים לבעיות ולמשברים, עד שהם אומרים: מי צריך את זה בכלל? עדיף שלא תהיה עשירות ולא תהיינה צרות. צרות של עשירים נראות נחמדות מאד למי שאיננו עשיר, אך העשיר סובל מהם, עד שלפעמים מואס בחייו, והמצוקה מונעת ממנו את ההנאה מרכושו הרב. אפשר לראות שני אנשים שנתנו סכומים גבוהים של מעשרות וצדקה, והנה, זה מתמודד יומם ולילה עם חיים של 'מרבה נכסים מרבה דאגה', ואילו חברו חי בשמחה, באושר ובטוב לבב. לפעמים ההבדל ביניהם טמון בהטמנה. זה שנתן בסתר קיבל ברכה גדולה יותר, שיש בה גם רוגע ושמחה. הכסף מנוצל לדברים טובים ולהוצאות מבורכות, בלי סכסוכים, מחלוקות ומשברים. כי מי שנותן - מקבל, ומי שזוכה לתת בסתר - מקבל יותר. ויהי רצון שזוכה להיות מהנותנים בשמחה ובטוב לבב ויקויים בנו הכתוב "ההריקותי לכם ברכה עד בלי די!" אמן סלה.

(מתוך שיעור 169 בשער הבטחון)

הגמרא מספרת (תענית ט.) על מפגש מעניין שהיה בין רבי יוחנן לאחינו הצעיר, בנו היתום של ר"ש בן לקיש. האחיין שאל את רבי יוחנן מה פירוש הפסוק **"עשר תעשר"**. הרי די במילה אחת כדי להבין את עניין המצווה, מדוע יש כאן כפילות? ענה לו רבי יוחנן, שכפילות זו באה ללמד: **"עשר בשביל שתתעשר"**, זאת היא הוראה יוצאת דופן במצוות התורה. אנחנו מצווים לקיים את כל המצוות רק מפני ציווי ד', ולגבי מעשר התורה כותבת שהוא מסוגל לעשירות. הדבר היה לפלא בעיני הינוקא, והוא שאל את דודו רבי יוחנן מנין לו זאת. אמר לו: לך ותנסה בעצמך. המשך הינוקא ושאל, וכי מותר לנסות את השם? ענה לו רבי יוחנן, במעשר מותר. שהרי מלאכי - הנביא האחרון בסדרת ה'תרי עשר', אומר במפורש **"הביאו את כל המעשר... ובחנוני נא בזאת... אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די!"** מה זה 'עד בלי די'? היא האות ה' שפתותיכם מלומר די. מוצאה של האות ה' היא מהלשון, ומוצאה של האות י' היא מהחן. לכן כשאומרים את המילה 'די' השפתיים אינן מתחברות זו לזו. כאשר תביאו את המעשר תקבלו ברכה בכזה שפע ובכזאת עוצמה עד שתגידו: די! די! די!. השפתיים תיוותרנה פתוחות באוויר ובגלל זה יגרם להן יובש, ויבלו השפתיים.

ברכה גדולה כזאת, בשפע אדיר ועוצמתי, מובטחת למי שייתן מעשר. הרי זו סגולה עצומה לפרנסה ברווח. בכל המצוות, יש כלל **שכר מצווה בהאי עלמא ליכא** (קידושין לט:). אבל כאן, מלבד השכר השמור לעולם הבא, מותר לנו לצפות לשפע בעולם הזה, בזכות המעשר.

בפרק ד' חלק חמישי, רבנו מוסיף נקודה חשובה ביותר שמשפיעה על איכות הברכה: **שיהיה האדם צופן בלבבו כל המעשים האלה, ויזהר כפי יכלתו בכל זה, להסתירו ממי שאין צריך לו להודיע, כי בהיותו נסתר, יהיה שכרו יותר גדול ממה שיהיה אם יהיה נודע.**

השיעור נמסר ביום חמישי וניתן לשומעו בשלוחה 4 (אחר בחירת השפה)

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 1-605-31-31-719 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבליה 033-696-766 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

יקו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריט הראשי

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מי שרואה לא צריך להאמין

הסיפור מהעלון של פרשת ויחי-שמות תפס אותי חזק. סיפרו שם על יהודי שהחליט לקיים את הסגולה, לקנות מזוזות מהודרות עוד לפני שהוא קנה דירה. בדרך כלל אנו מקיימים מצוות אחרי שאנו מקבלים מתנות מהשם. נולד בן בכור ואחר כך פודים אותו, בונים בית ואחר כך קובעים בו מזוזה. בסגולה זו היהודי מקדים את המצווה למתנה, וכך הוא מושך עליו שפע עצום ממרומים.

הסיפור דיבר אלי מאד ונאנחתי לעצמי. כמו שהסנדלר הולך יחף, כך אני, סופר סת"ם, כותב מזוזות לאחרים כשעוד אין לי דירה משלי. משפחתי מלאה ברכת השם, בנים ובנות כ"י, ואף בכתר 'מחותן' התעטרתי לא מכבר, ואנחנו עדיין עוברים משכירות לשכירות ומייחלים לדירת קבע. לאור המעשה הנפלא על קונה המזוזות, שמצא דירה בסיעתא דשמיא מופלאה בזכות הסגולה הזאת, החלטתי להקדיש מידי יום עשר דקות לכתובת מזוזות עבור הבית החדש שאקנה בעזרת ה'. כך עשיתי במשך שבוע שלם, מיום ראשון פרשת שמות עד יום ראשון פרשת וארא.

ביום ראשון נכנסתי יחד עם בני והמחותן לרבי שליט"א כדי להתברך לקראת החתונה, והרבי אמר לי: "יודע אתה שבזמן שמחה יורד שפע גדול משמים? אם מאמינים בזה, אפשר לקנות אפילו דברים גדולים ויקרים מאד. אולי תקנה דירה?"

שאלתי את הרבי: "דירה למי, לחתן?"

אמר לי הרבי: "לא, אתה צריך דירה לעצמך. קנה דירה!" נדהמתי. שבוע אחד בלבד עבר מאז התחלתי לכתוב מזוזות, והנה הרבי שואל אותי על דירה. לא האמנתי שאני קרוב כל כך לישועה. הרעיון לקניית דירה בתקופה הקרובה לא היה נראה לי הגיוני. עניתי לרבי: "איך אני יכול לקנות דירה? אין לי עדיין נעליים לילדים, ולקראת החתונה עליי לקנות עוד פריטים רבים, שגם הם עולים המון כסף."

הרבי לא ויתר. "אמונה זו המשכה. אם תאמין בזה, תקנה דירה עוד היום. אולי השבוע."

לא ידעתי כיצד להגיב. הרבי המשיך ואמר דברים נוספים, ולפני שיצאנו הרבי הראה לי על הגמרא שנמצאת על השולחן ושאל: "אתה מאמין שיש כאן גמרא, או שאתה רואה את הגמרא?"

עניתי לרבי: "אני רואה!"

אמר לי הרבי יסוד באמונה: "תאמין שאתה יכול לקנות דירה, באמונה מוחשית כמו שאתה רואה את הגמרא." כשהגעתי הביתה סיפרתי לאשתי על דברי הרבי, וזו, באמונתה התמימה, לא הבינה למה אנחנו מחכים. "ניגש ישר לעניין!" היא אמרה.

התקשרתי למתווך ושאלתי אותו אם הוא יודע על דירה למכירה בעיר פלונית, שכבר תקופה ארוכה אנחנו חולמים לעבור אליה. ולא הסתפקתי רק בזה. הרי הקב"ה כל יכול, ואם ביכולתו לשלוח לי דירה, אזי אין כל מגיעה שזו תהיה דירה גדולה שמתפרסת על פני קומה שלמה ויש בה ארבעה כיווני אוויר, כפי שהורגלתי בחו"ל.

המתווך לא נבהל מרשימת הבקשות שלי, וכשסיימתי הוא ענה: "יש לי דירה בדיוק כזאת במרכז העיר, והמחיר בהתאם - שני מיליון ושש מאות אלף שקל". יצאנו לראות את הדירה, היא מצאה חן בעינינו. גם המיקום המרכזי שלה בסמוך לבית המדרש של קהילת החסידים שלנו היווה מעלה גדולה. מעל הדירה היה גג, שגם הוא כלול במחיר. הודענו למתווך שאנחנו רוצים לסגור. "מנין יש לך כסף?" שאל המתווך.

"איני יודע", עניתי לו. "הרבי אמר לי לקנות דירה, אז אני

תתרווחו על הספה

סיפר לי ר' יהודה קליין מביתר עילית:

ביום חמישי פרשת תרומה, אחי מתקשר אליי ושואל: "רוצה ספה? משהו הביא לי למסירה."

אם אני רוצה? לא הספקתי עדיין לחשוב על כך. ידעתי כי ביום מן הימים תהיה לי ספה, אבל לא עלה בדעתי שפשוט ימסרו לי אותה מאי מי. "באמת אין לי ספה", אמרתי לאחי היקר, "יפה שחשבת עליי". סגרתי את השיחה בלי לענות תשובה ברורה, אבל המובילים כבר היו בדרך. תוך חצי שעה הייתה הספה בכניסה לבניין שבו אני מתגורר. בשלב זה התברר כי אחי דיבר בלשון המעטה. בכניסה לא עמדה ספה, אלא ספות. שלוש במספר. ספה אחת של שני מושבים, ושתיים נוספות של שלושה מושבים. היה יפה אם המוסרים היו מארגנים לנו גם שעות פנאי כדי לשבת על כל אלה, או לפחות רצפה בגודל מתאים כדי לאחסן את מערכת הישיבה, אך כיון שהם לא עשו זאת, החלטתי להמשיך את השרשרת ולשאול שכנים אם הם מעוניינים בספה.

אשתי פנתה לשכנה הראשונה שעלתה בדעתה, דפקה על דלתה, הציעה לה ספה, וזו שמחה שמחה גדולה. "אם אני רוצה ספה?" היא חזרה על השאלה, "ודאי שאני רוצה! אשמח מאד לקבל אותה!"

לא בלי סיבה השכנה שמחה כל כך. ברגע שנחתה הספה בבית השכנים הסתיים שרשרת אירועים מעניין להפליא, וכך סיפר לי השכן במוצאי שבת פרשת תרומה:

מזה זמן רב אנחנו רוצים לקנות ספה, אך התקציב אינו מאפשר לנו. לכן החלטנו למכור עגלה שכבר לא שימושית אצלנו, ובכסף שנקבל נקנה ספה. פרסמנו שיש לנו למכירה עגלה במחיר של 1,200 שקלים, אבל אף אחד לא קנה אותה. שבוע שעבר ביום חמישי התקשרה אלינו אישה שברצונה לקנות את העגלה. היא התחילה להתמקח על המחיר, אבל אנחנו לא הסכמנו להוריד את הסכום, הרי אנחנו זקוקים לכסף עבור ספה.

האישה לא ויתרה. היא שפכה את ליבה שהיא זקוקה לעגלה בשביל ילד חולה, והיא מבקשת מאד שנוירד מהמחיר. בשלב הזה התעוררו רחמינו. "אנחנו לא מורידים מהמחיר", אמרנו. "אנחנו נותנים לכם את העגלה במתנה."

אמרנו לעצמינו: המצווה חשובה לנו הרבה יותר מאשר הספה, כמו שחיינו עד עכשיו ללא ספה, נמשיך לחיות כך בשמחה ובשלום.

העגלה יצאה מהבית, ומה התרחש באותו יום, שעות ספורות אחרי כן? ניחשת נכון. דופקים בדלת ביתנו ומביאים לנו ספה! זכיתי לתת מכל הלב, וקיבלתי הארת פנים נפלאה.

(הביטחון היום, -ביטחון יומי ב-5 דקות- יום שני פרשת תצווה תשפ"א - מס' 107)

כי בשמחה תמצאו

סיפר לי ידידי ר' נטע סלונים מבית שמש, כפי שסיפר לו ידידי ר' יעקב מבני ברק. בשעה טובה ומוצלחת עמדתי לחתן את בני היקר. אמי שתחי' מתגוררת בלונדון והיא התכוננה להגיע לחתונה, משום שהיא עברה קורונה ומצוידת בתעודת מחלים. היא רצתה להגיע מספר ימים לפי החתונה על מנת להתארגן בנחת, אבל בגלל הסגר האווירי שהיה בשבועות האחרונים נדחתה הנסיעה עד ליום החתונה. ברוך השם, ביום החתונה כבר יכלו לטוס, ואמי מיהרה לעשות את הדרך לארץ. ביום החתונה, יום ראשון פרשת משפטים, נסעתי לשדה התעופה וחיכיתי לאימי שתצא אל הטרמינל. חיכיתי וחיכיתי, עד שהבנתי שמהשווה משתבש. התקשרתי אליה לפלאפון והיא ענתה לי בחוסר אונים: "אני לא מוצאת את תעודת המחלים שלי". השוטרים דרשו ממנה תעודה והיא שכחה היכן הניחה אותה. למול עיניהם הפולשניות חיפשה בכל הכיסים והרוכסנים, פתחה את המזוודה וחיטטה בה כהוגן, אך לא מצאה זכר לתעודת המחלים. ללא תעודה כזאת דינה להישלח למלונית לשבועיים של בידוד, ולהפסיד את כל אירועי החתונה והשבוע ברכות. אמרתי לאמי שאני תיכף מתקשר למישהו שיכול לעזור. התקשרתי לעסקן והוא אמר: "עדיף שייקחו אותה למלונית, משם לא יהיה קשה להוציא אותה. תהיה רגוע, הכול יהיה בסדר. אני מבטיח לך, היא תגיע לחתונה היום."

העסקן היה כל כך בטוח, ונשמע כל כך אמין, כל כך מעשי ומבין דבר, שלא המשכתי לעסוק בעניין. לא ניסיתי, למשל, לבקש שישלחו אישור מלונדון שהיא עברה קורונה. פשוט סמכתי עליו, על בשר ודם. אמי נלקחה בליווי שמירה למלונית עץ הזית שבכביש 1 בירושלים, ואני הלכתי לעיסוקי הדחופים ביום חופתי של בני.

בינתיים הכניסו את אמי לחדר, שתבדוד שם, ושכחו אותה. השעות הולכות ונוקפות. התקשרתי לעסקן פעם אחר פעם אך הוא לא ענה לטלפונים. אמא שלי לבד בעץ הזית, כלואה שם כמו אסיר. היא הגיעה במיוחד לחתונה

קונה".

המתווך לא שאל שאלות נוספות. גם הוא קנה דירה בעצת רבו, כך שהוא מכיר את התהליכים המופלאים, ויודע שכל מה שעלינו לעשות הוא רק להתחזק באמונה. להתחזק ולהתאמץ עד שהאמונה תהיה מוחשית כמו לראות גמרא מול העיניים.

המתווך קידם את המכירה, וביום החתונה, שנערכה בשעה טובה ומוצלחת ביום ראשון פרשת בא, נפגשתי עם המוכר. דובר שחודש אחרי הקנייה אשלם את התשלום הראשון, על סך 150,000 שקל, עד חצי שנה מהקנייה אשלם עוד 450,000 שקלים, ועד שנה לאחר הקנייה עלי לגמור להביא את כל הסכום המזומן, שבסך הכול יוצא מיליון מאתיים. את השאר - מיליון שש מאות, אוכל לשלם על ידי משכנתא.

קיבלתי רגליים קרות. מאיפה אני מתחיל לגרד סכומים כאלו? הזכרתי לעצמי שמלמעלה יורדות השפעות עצומות, אבל הרגשתי שאני צריך חיזוק.

דחיתי את החתימה. אמרתי לעצמי שבימי השבע ברכות עדיין יורד שפע.

ביום שלישי נכנסתי שוב אל הרבי. הרבי אמר לי: "תאמין. יהיה לך".

ביום חמישי חתמתי חוזה, כשאינ לי שקל מזומן, על חשבון האמונה. אחרי זה חשבתי: איך אני מתחיל לארגן את הכסף? כמה אנשים ששמעו על הקנייה ניסו לאלף אותי בינה. אחד אמר לי: "אם הרבי יגיד לך לקפוץ מהגג, תקפוץ? תהיה הגיוני! תכיר במציאות! וכי מה חשבת? שתתעשר בין לילה? בן אדם צריך להכיר את מקומו". כך אמרו לי אנשים חכמים לכאורה, דורשי טובתך, אבל אני הרי ראיתי את הגמרא על שולחנו של הרבי, ובאותה מידה אני מאמין שאראה שיעור.

עברו כמה ימים נוספים. המתווך התקשר אלי ושאל: אולי תרצה למכור את הגג שמעל הדירה? שאלתי מומחה כמה אוכל לקבל על הגג, וקיבלתי תשובה: בין חמש מאות אלף לשש מאות אלף שקלים. החלטתי שלא משתלם לי למכור את הגג בסכום כזה. למחרת התפללתי שחרית ולמדתי כרגיל, כשהפלאפון לא לידי. כשיצאתי מבית המדרש ראיתי את המתווך יושב ברכבו ליד בית הכנסת. "הו, הנה אתה!" הוא שמח לקראתי, "באתי הנה כדי לחפש אותך. תקשיב, יש שני אנשים שרבים על הגג של הדירה החדשה שלך, וכל אחד רוצה לשלם מיליון שקל על הגג. רוצה למכור?"

עניתי לו שעליי לשאול את הרבי. הרבי אמר לי: "אם ה' שלח לך קונה, תמכור. אבל למה לא במיליון מאתיים?"

לצערי לא קלטתי שרובי מציע לי להתפטר ברגע זה מכל ההתעסקות עם המזומנים. עניתי ששמעתי מאנשים שמבינים, שהגג לא שווה יותר משש מאות אלף שקלים, ואני מתבייש לדרוש על כך יותר ממיליון. אמנם טעיתי בשלב הזה שלא עשיתי כדברי הרבי, אך אני מאמין שגם על התקלה הזו נתגבר בסייעתא דשמיא אחרי כל הנפלאות שחוויתי.

בשבוע שעבר, כ"ו בשבט, ישבתי עם הקונה של הגג, והוא שילם את הסכום הראשון במזומן! למעשה, כל ההתעסקות עם התשלום המזומן עבר לקונה של הגג, ואני אפילו הקדמתי את התשלום על הדירה שקניתי. מה שנשאר עליי זה להעביר מאתיים אלף שקלים נוספים עד חודש שבת בשנה הבאה, ואני סמוך ובטוח שגם אז הקב"ה יהיה בעזרתי.

רגע לפני שאני מפנה את המקום כאן בעלון, אני מבקש מכם לשים לב שקיבלתי דירת חלומות. מעולם לא חשבתי שאפרגן לעצמי דירה כל כך טובה במיקום הכי טוב, מה גם שהמוכר מסכים שניכנס לדירה כבר לקראת חג הפסח הבעל"ט.

כל זה לא מכוחי, לא מכישרוני, לא מעושרי ולא מיזמתי. רק דבר אחד השקעתי כאן: אמונה! אמונה בהשם ואמונת חכמים.

מזוזות כבר יש לי.

(הביטחון היומי, יום שלישי פרשת תרומה תשפ"א - מס' 102)

של הנכד ובמקום לצאת לחופה היא יושבת בחדר עלום, ומכל עבר סוגרים עליה קירות. חלפה שעה ועוד אחת, הגיעה השעה שבע ואמא אומרת לעצמה, שלא השוטרים הביאו אותה לכאן ולא העסקן הוא זה שלא הוציא אותה. הכול מאת הבורא יתברך שמו, הוא הביא אותה למקום הזה וכאן היא צריכה להיות. וכעת, לא רק שאין טעם להתעצב, אלא להיפך. זמן שמחה עכשיו. הנכד שלה עומד להיכנס לחופה בעוד כמה דקות, והיא הרי הסבתא! בבת אחת לבשה עוז וחווה, פתחה את המזווה, הוציאה את בגדי השבת שהתכוננה ללבוש בחתונה והתארגנה כראוי למעמד הגדול.

היא הכניסה את ידה לכיס השמלה, והנה, מה היא שולפת משם? את תעודת המחלים! כאשר ארזה את המזווה, הניחה את התעודה בכיס השמלה של החתונה, השמלה הראשונה שהיא תלבש כאן בארץ. לא עלה בדעתה שהתעודה תיגנב מיד בירידה מן המטוס.

היא התקשרה מיד למזכירות והודיעה שיש לה תעודה המתירה לה לצאת ולבוא. עשרים דקות לאחר מכן היא כבר הייתה בחוץ, ובשעה תשע כבר הופיעה באולם החתונה בבני ברק, וברך, וברך השם הספיקה להשתתף בסעודה ובריקודים. השמחה והאמונה משכו את הישועה.

למחרת, בשעה שתיים עשרה בצהריים התקשר אלי העסקן ואמר: "הצלחתי להשיג לאמך פטור מבידוד..."

(הביטחון היומי - ביטחון יומי ב-5 דקות - יום רביעי פרשת תרומה תשפ"א - מס' 103)

קורקינט במתנה

אנחנו גרים באשדוד. לילדי בן השלוש כבר יש אופניים, אבל כשהוא רואה שלחבר שלו יש קורקינט, הוא רוצה גם. "אבא", הוא פנה אלי וביקש, "אני רוצה קורקינט!" רציתי לתת לו. הוא בן יחיד שלי. מצדי אני רוצה לתת לו על מגש של כסף, את כל שליבו חפץ. אלא שאותו מגש, כיוון שהוא עשוי מכסף, הוא מוגבל. וכיון שכבר קניתי אופניים בעבר הלא רחוק, הקציב לעניין זה נגמרו. אמרתי לו: "אני לא יכול לקנות לך קורקינט, אבל אתה יכול לבקש מהשם שישלח לך".

הילד שלי, בתמימות, הלך לפינה וביקש: השם, תשלח לי קורקינט!

עבר שבוע. חמותי מנהלת עסק של ביגוד עם כמה סניפים. אשתי נסעה יחד איתה לטוכן והם ביצעו הזמנה גדולה בסכום גבוה במיוחד. הסוכן הוא גם בעל חנות משחקים, ואשתי הבחינה בקורקינט שיכול להתאים לבן שלי. היא לא התכוונה לקנות אותו, כי סיכמנו שאיננו עומדים להוציא כסף על העניין הזה. אבל ליבה, לב של אמא, לא נתן לה לעבור על פני הצעצוע הנחשק בלי להתעניין עליו לפחות. היא שאלה את הסוכן כמה הקורקינט עולה, והסוכן, שזה עתה סיים איתן עסקה ענקית, אמר: "רוצה את הקורקינט? קחו בחינם, מתנה לילדים".

אשתי חזרה הביתה עם הקורקינט. היא סיפרה את השתלשלות העניינים, אבל את הילד זה לא עניין. היה לו ברור שה' שלח לו את זה. הוא כל כך שמח והתרגש: "קבלתי מתנה מהשם יתברך!"

(יום חמישי פרשת כי תשא תשפ"א, צהריים, סיפור 1 / מס' סיפור 18298)

מרדכי, מנסים אותך!

לפני ארבעים שנה התגורר בויליאמסבורג יהודי יקר ושמו ר' מרדכי פרגסקי ז"ל. ר' מרדכי היה יהודי חסידי עם אמונה תמימה וחזקה. כאשר נקלע לאיזה קושי היה אומר לעצמו בקול "מרדכי, מבריכת דרך!" - מרדכי, מנסים אותך!

לילה אחד, לפני חצות, אחרי השעה אחת עשרה בלילה, נכנסתי לתוך בניין דירות ומצאתי שם את ר' מרדכי. הוא התהלך בפרוודור הגדול שבקומת הכניסה, הסתובב הלך ושוב ואמר לעצמו: "מרדכי, מבריכת דרך! מרדכי, מבריכת דרך!" - מנסים אותך מן השמים. שאלתי אותו: "מה קרה?"

ענה לי ר' מרדכי: "איבדתי את המפתחות שלי".

שאלתי: "כאן בבניין איבדת אותם?"

"לא", הוא ענה לי. "זה קרה ברחוב, אולי אפילו במרחק כמה רחובות מכאן".

עמדתי והשתוממתי: "אז למה אתה מסתובב פה?" שאלתי.

"כי במקום הזה הבחנתי שנאבדו המפתחות. אני בטוח שאם הקב"ה רוצה, הוא יביא לי את זה לכאן".

הוא המשיך להסתובב, ואני, לבי לא נתן לי לעזוב את המקום. חיכיתי לראות איך ייפול דבר. והנה, אחרי מספר דקות נכנס גוי ושאל: "יש כאן מישהו שאיבד מפתחות?"

ר' מרדכי ענה בפשטות שכן, והגוי הגיש לו בדיקת את המפתחות שלו. מבחינתו זה היה מובן מאיליו שהקב"ה ישלח לו את אבדתו, אבל אני הייתי מוכרח לדעת איך ידע הגוי להגיע דווקא לכאן. שאלתי אותו: "מה פתאום הגעת לכאן?"

אמר הגוי: "לא יודע. מצאתי את המפתחות הללו במרחק כמה רחובות מכאן והמשכתי ללכת. פתאום עלה בדעתי שבבניין הזה יש דירות רבות, גרים פה הרבה אנשים, ומסתבר שהמפתחות שייכים למישהו מהדיירים כאן".

היגיון מזה. יש הרבה בתי דירות בויליאמסבורג, והמפתחות הרי נאבדו במרחק של כמה רחובות מהפרוודור שבו שהינו. אין זאת אלא שהוא היה שליח ההשגחה, פרי האמונה.

(יום חמישי פרשת משפטים תשפ"א, לילה, סיפור 3 / מס' סיפור 19817)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 15

מעשר כספים מביאה ברכה בפרנסה, אמנם, יש בענין זה כמה שיטות בפוסקים. שאלתי: האם גם כדוים רואים עשירות ושפע למי שמקפיד על כך?

א. מ. - פתח תקוה

בדוק ומונסה

הרב חיים וולפסון מירושלים: מובא בספר ארחות חיים (כתר ראש) להגרי"ח מוולאז'ין זצוק"ל בשם רבו הגרי"א ז"ל, שכל השומר מעשר מובטח בכך שלא יבוא לידי היזק כלל, והשומר חומש מובטח שיתעשר (ע"י יו"ד סי' מ"ט) ויורש בזה מדת הבטחון. **והלא כלי ישראל היו שומרים מעשר, היה מתקיים הפסוק אפס כי לא יהיה בך אביון,** עכ"ל. שמעתי בשם הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצוק"ל, הגם שיש שיטות הסוברים שאין חיוב להפריש מעשר כספים, אך גם לדידם, המפריש מכספו זוכה לברכת השם. ולך השואל: הנך מחזמן לקיים את דבר נביא ה' 'ובחונני נא בזאת' ותראה את ברכת השם.

הרב יהושע כהן מירושלים: ברכת ה' "עשר בשביל שתעשר" היא אמת לאמתיה, והדברים חיים וקיימים עד עולם. והנני יכול להעיד על כך: מאז הקמת ביתי אני נוהג לרשום את כל הכנסותי ולעשר, ומעולם לא היה בביתי צמצום ומחסור.

הרב מרדכי אברהם חונפול מגבעתי: זאב: בידי הווה עובדא, כאשר נמנעתי מלהפריש מעשר כספים, נחסר לי מפרנסתי או שהדמנן אצלי הוצאה גדולה. שמעתי על אחד שמהגו להפריש מעשר כספים בטרם שהיה מרוויח וראה בזה דברים מופלאים.

הרב דוד לייפער מירושלים: עובדא הווה בעשירי אחד שהגיע לאחד מגדולי הדור האחרון והתאונן בפניו שאינו רואה ברכה בעסקיו. אותו גדול הוכיחו על שאינו מפריש מעשר מרווחיו. הפרשת מעשר כספים היא **סגולה בדוקה ומונסה** לברכה ולעשירות. שמעתי אמרה נאה על דרשת זו"ל: "ויתן לך-יתן ויחזור ויתן" יתן - כאשר הקב"ה נותן לאדם. ויחזור - מלשון חזרה, שהאדם מחזיר להקב"ה על ידי שייתן לעניים. אז, ויתן - ייתן לו הקב"ה שפע רב יותר ויותר.

מהי עשירות?

הרב שלמה שמעון רוסמן מבית שמש, והרב משה הלוי מבני ברק: מסופר ששאלו את הסטיפלער - הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצוק"ל בענין סנדקאות אשר מובטח בזה לבוא לידי עשירות, ולא נתקיים בו. וענה, אשר עשירות הוא לאו דווקא בממון, והוא זכה ספיריו נתקבלו ונפוצו בישראל. כן הדבר גם לגבי מעשר כספים אשר המקפיד בכך זוכה לברכת השם ולסייעתא דשמיא בכל עניינו.

נסתרים דרכי השם

הרב יהודה סולמן מעפולה: ידוע היה בכל הדורות שהמפריש מעשר כספים זוכה לשפע רב. לפני מספר שנים ירדו רבים מנכסיהם, אך אלו שהקפידו להפריש מעשר לא ניזוקו. אמנם כן, נסתרים דרכי השם ונעלמו עד למהדו. קשה לחבר בין המעשה לבין השכר ולא ידוע מתי וכיצד חלה הברכה. לכן יש להתחזק בבטיחות גם בהנהגה זו. 'ולעולם אין אדם מעני מן הצדקה ואין דבר רע ולא היזק נגלל בשביל הצדקה' (משנה תורה לרמב"ם).

הרב אביגדור פרידמן מבני ברק: גם כאשר יש הבטחה מהשם יתברך צריך לפחד מהחטאים, כמו שמצינו אצל יעקב אבינו שהיה ירא "שמא יגרום החטא". אך גם בזה יש לדעת את דברי החפץ חיים בספרו אהבת חסד (ח"ב פ"ט ט). על דברי המדרש תנחומא "עשר תעשר בשביל שתתעשר". זה לשונו: והנה, אם המעשר מועיל להעשירי, קל וחומר שיתעיל שלא יתחסר, אמנם, אך הנה ידוע שיש הרבה דברים, שמביא לאדם לידי עניות, כההיא דאמרינן (בסוכה כ"ט): בשביל ארבעה דברים נכסי בעלי בתים יורדין לטמיון וכו'. ולכן רמז לנו המדרש, שאפילו אם יש לו דבר שגורם לידי עניות, ויש לו כנגדו מצות מעשר - מועיל זכות מעשר על כל פנים שלא יתחסר, עכ"ל.

הרב יעקב הלן מאשדוד: בענין זה מובא בספר "מעשר כספים" בשם רבי משה מפרעמסלא ז"ל (תלמיד המהרש"ל) וזהו תורף דבריו, גם אם לא רואים את ברכת ה' זהו רק לטוב 'להיטיב באחריתך' בשכר הטוב והצפון לעולם הבא. מהראוי להביא עוד מהמובא שם בשם רבי שפסיל בן השליה, וזו לשונו: משבח אני האשכנזים המעשרים מעותיהם ונהגהיים במצוה זו במאד מאד, והיא שעמדה להם שיורשים ומורשים נכסיהם לדור דור, ע"כ. רואים מכך שאילולי שהיו מפרישים מעשר הכספים לא היו זוכים לעשירות.

שאלה לגיליון 63

בענין ההשתדלות, למדנו שאין צריך לעשות השתדלות יתרה על המידה. האם בעניינים רוחניים הוא גם כן? למשל העוסק בקירוב רחוקים, האם הוא צריך לעשות השתדלות יתרה?

א. ש. אשדוד

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שולחה 3 < 5 (לאחר בחירת השופ) | [מנון הקולטה מוגבל ל- 3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com | 02-6599-189 פיקס תשובות יתקבלו רק עם שם האדם ושם עיר עד יום ראשון פרושת צו. שם השואל יכתב בארשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

בני היקר, ילד בן תשע וחצי, הלך עם משלוח המשלוח התופך והתחפזת שלו נקרעה. הוא חזר הביתה שבו, לא יכולתי לראות את הילד כל כך אומלל בזמן כל כך שמה. ניגשתי אליו ושאלתי אותו: "מה יכול להרגיע אותך?"

הוא אמר לי: "נראה לי שרק העלון החדש של השגחה פרטית יכול להרגיע אותי". יצאתי לבית הכנסת ומצאתי את העלון, וברוך ה' הנה היקר שלי קרא את העלון, הצבע חזר ללחיי, והוא קיבל כוח אפילו לחייך.

מצד המקילים

היו לי קשיים גדולים בפרנסה, ופשוט לא ראיתי את הסוף. הפחתי שאם אראה יעושה אתום לעלון 1,080 שקל (ממניין 'מצד תפצני'). ברוך ה' הזמנתי לי משמים עסקה רצינית מאוד, שהרווחתי ממנה סכום גדול.

מצד הנותנים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה ולמזכי הרבים: בנים ובני בנים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לוקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות דורים
לאומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

הסכם ישעשר זבולון

בח"י אלף מאינים לחודש
בכול העולמי השגחה פרטית

על ידי ולזכות יעדן ישראל בן טרו אסתר
והוג' איריס בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו

לוכר הררה"ק רבי שלמה בן יוסא זצוק"ל הי"ד מקרלין
והרה"ק רבי ישעיה ב"ר משה זצוק"ל מקטרסטר
ולע"נ הילדה מרים חנה הי"ד בת יבלחטי"א הרב יעקב

ולזכות עובדי מרים פיננסיים

עלונים ל-120 בתי כנסת

הרה"ח ר' מרדכי הכהן מלאכי שליט"א

בתנדה והלל לתי' יתברך על רוב רחמי וחסדיו בעבר ובעתיד

עלונים ל-80 בתי כנסת

נתרמו לעילוי נשמת הגה"ח רבי ישראל גרוסמן בן
הרה"ח ר' משה שניאור זלמן זצ"ל ראש ישיבת פינסק קארלין
עלה למרום כ"ג אדר תשס"ו
וזוג' הרבנית הצוח"ח גוטא פערל ע"ה בת הרב יוסף ז"ל
עלתה למרום ט"ז אדר תשע"ב

עלונים ל-60 בתי כנסת

נתרמו לעילוי נשמת הר"ר בן ציון קלצקין
בן ר' גרשון אביגדור ז"ל עלה למרום כ"ד אדר תשס"ב
ובנו בכורו הר"ר אברהם ז"ל עלה למרום כ"ד אדר ב' תשע"ט

עלונים ל-40 בתי כנסת

לע"נ הר"ה"ג ר' מרדכי עזריה בן ר' יהושע ז"ל
תנדב ע"י בנו הרב הלל שליט"א והצלה בכל העניינים

המעוניינים להפיק את העלון

מחממים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנושי בין 12:00 ל-14:00

ניתן להשיג תורה בכל שעות היממה וחזור אליו ב"ד

משלוח הגליונות היטה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים ומעלה

בהצגת מקורות חלקה

ההורשה לקבלת העלון במייל בכתובת B023011300@GMAIL.COM
ההורשה לעלונים באידיש ואנגלית במייל ה"ל

העלון יוצא לאור בשפות

עברית, אידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל ל- B023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

כאשר יהודי נולד מכינים עבורו שק מלא כסף

השתדלות לפרנסה. הרי הוא יושב ועוסק בתורה, והיאך ייתכן שתבוא עליו ברכת השם על ידי שיפסיק ללמוד? הדרך לצאת ממעגל החובות היא להתחזק באופן אמיתי בבטיחות ולדעת כי רק השם יתברך יכול לעזור ואין בדינו לעשות שום דבר לכך. ואכן העברנו לפני אותו אברך את משנתנו בזה. האברך החליט שלא לנסות לעזור להשם יתברך, ולסמוך עליו לבדו.

לאחר כמה ימים הציעה לו אמו האלמנה שיעבור לגור אצלה. יש לציין כי האמא אלמנה כבר שנים רבות, ורק עתה החליטה לבקש זאת. האברך עבר לגור אצל אמו. ואשית הוא הרוויח שהאמא שילמה את כל הצאות מחייתו שהסתכם בסכום גדול. שנית הוא השכיר את דירתו ובכך הגיע לידי הכנסה מכובדת בכל חודש, וכך הוא מתחיל לכסות את חובותיו.

להתכונן לפסח

ימי הפסח קרובים ובאים, הפיתויים גדולים. כדאי לזכור אשר מופקד אצלנו 'מטבע של קודש', כסף שמייעד לעבודת השם, ולא להתפתות להוצאות מיותרות. רצוי מאד לתכנן מראש מה הולכים לקנות ומה לא, וכעת הזמן לעשות זאת. מהראוי להביא מהספר הקודש 'אור המאיר' את דבריו בעניין: "...וכאשר עינינו הרואות רבות בני עמינו 'עיקר יום טוב שכוח מלוח לבם' וכל טרחם ויגיעם לעשות בגדים נאים ומפוארים. כאילו כל עצמו של יום טוב אשר דיבר משה רבינו עיקר הכיוון לפיות את גופו במאכל ומשתה וכסות יקרים ובאים. ולפעמים עובר כמה לאוין מגזילה ורמאות ושנאת חינם וכדומה... בא וראה ברמזי ספר שלי"ה מה שפירש: 'הכיסים צריכים בדיקה', שם רמז אשר הכיסים צריכים בדיקה יתירה אם נמצא בהם גזילה וגניבה ויתן בכיס עיניו לנקותו משום גזילה וגניבה ורמאות."

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשולחה 3 < 3 (לאחר בחירת השופ)

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יתירע להחפיר ולשמוע קריאת התורה.